

Ο άμεσος δόλος πρώτου βαθμού των δικαστών Ερωτοκρίτου, Φώσκολου, Μπλέτα

Το Κράτος Αδίκου, η νομολογία των βαρβάρων και η πειθαρχική αγία Βαρβάρα

Από τον ΜΑΝΩΛΗ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

«οι αναφερόμενοι δικαστές δεν υπερέβησαν τα ακραία όρια της λογικής... ούτε [η απόφασή τους] είναι προϊόν δόλου ή βαριάς αμέλειας»

Νικόλαος Λεοντής
αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου

Είναι γνωστό ότι ο σταλινικός προπαγανδιστής των δεκαετιών του '70 και '80, νυν υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς προσπάθησε να φιμώσει την *Athens Review of Books* και αν είναι δυνατόν να την κλείσει, *συνηγορούμενος* από ελλογιμότητες του διαμετρήματος ενός Φαήλου Κρανιδιώτη και ενός Ιωάννη Κ. Μαντζουράνη, αμφοτέρων καλώς γνωστών στο πανελλήνιο. Βρήκε σαν αφορμή τη δημοσίευση μιας επιστολής που αναφερόταν στα πολιτικά του έργα και ημέρες και η οποία τον χαρακτήριζε «τον πιο ακραίο και φανατικό, σκληρό και αμείλικτο κίνητη της γενιάς μας/του, έναν πραγματικό γκαουλάιτερ του σταλινισμού».

Ο Κοτζιάς κατέφυγε στην ελληνική «δικαιοσύνη» και αφού διέπραξε απάτη επί δικαστηρίω δηλώνοντας ότι δήθεν κατείχε θέσεις Καθηγητού στα Πανεπιστήμια της Οξφόρδης και του Χάρβαρντ κ.ά., ισχυριζόμενος αναισχυντα και συκοφαντικά ότι εμείς λάβαμε ως αντάλλαγμα «σημαντικές κρατικές θέσεις» για να τον πλήξουμε, γιατί είναι –τρομάρα του– αντιμνημονιακός αγωνιστής (ισχυρισμοί υπουργού προς δικαστές που προφανώς τους βρήκαν απόλυτα φυσιολογικούς) κατόρθωσε να πετύχει την έκδοση εν μέρει υπέρ του της σκανδαλώδους απόφασης με αριθμό 4034/2015 του Εφετείου Αθηνών¹. Εν μέρει, διότι ο περί ού ο λόγος σταλινικός ζητούσε από εμάς το «μετριοπαθές» ποσό των 250.000 ευρώ, και τελικά του επιδικάστηκαν, κακώς, κάκιστα, 10.000 ευρώ. Μέτρο του κύρους και της δικαιο-κριτικής δεινότητας των συντακτών της απόφασης παρέχει –μεταξύ πολλών άλλων– και η κρίση τους ότι εκ της διαδικασίας *απεδείχθη* πως ο Κοτζιάς υπήρξε εκ των ιδρυτών του ΚΚΕ

Ουίλιαμ Χόγκαρθ, *Η έδρα δικαστηρίου*, 1753-1754, λάδι σε καμβά, 18,2 x 14,8 cm, Μουσείο Φιτζγουίλιαμ, Κέμπριτζ. .Ο,τι πιο σεμνό βρήκαμε σχετικά με το Κράτος Αδίκου.

(1924!), αλλά ότι *δεν* υπήρξε θαυμαστής των κομμουνιστικών καθεστώτων και άλλα ευτράπελα.

Το λεγόμενο «εκτελεστό απόγραφο» της εν λόγω απόφασης είχε ετοιμαστεί από τις 22 Δεκεμβρίου 2015, αλλά ο Κοτζιάς δεν επιχείρησε απόπειρα εκτέλεσής της, προφανέστατα επειδή τότε ήταν πρόσφατος ο σάλος που προκάλεσε η αποκάλυψη της κυρίας Ντόρας Μπακογιάννη στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής (στις 23 Νοεμβρίου 2015), ότι ο εμφανιζόμενος ως πολυκαθηγητής ουδέποτε κατείχε θέση καθηγητού στα παραπάνω διάσημα ξένα πανεπιστήμια. Εκτός κι αν υπήρξε καθηγητής τους χωρίς τα ανωτέρω σεμνά των Μουσών τεμένη να το γνωρίζουν, ήτοι μονάχα στην φαντασία του. Επιπλέον, τον Δεκέμβριο 2015 κυκλοφορούσε στα περίπτερα το τεύχος 68 της ARB με τα πρακτικά της κοινοβουλευτικής αντιπαράθεσης αλλά και με την αναφορά μας που είχαμε υποβάλει στον Άρειο Πάγο για την εις

βάρος μας ιταμή κακοδικία. (Τα σχετικά κείμενα μπορείτε να «κατεβάσετε» σε pdf από το [link googl/Y12E5D](http://link.googl/Y12E5D)). Κατά της απόφασης του Εφετείου ασκήσαμε στις 15 Οκτωβρίου 2015 αίτηση αναίρεσης στον Άρειο Πάγο η οποία με δική μας επίσπευση προσδιορίστηκε να εκδικαστεί στις 24 Οκτωβρίου 2016.

Με την επιστροφή μας όμως από τις διακοπές του καλοκαιριού, και με ημερομηνία επίδοσης 29 Ιουλίου 2016, μας περίμενε στο γραμματοκιβώτιο του περιοδικού η απαίτηση καταβολής ποσού 18.311,59 ευρώ στον –επιμένουμε!– γκαουλάιτερ προπαγάνδας δύο σταλινικών δικτατοριών Ν. Κοτζιά. Η αξίωση συνοδευόταν με την «σύννομη» αλλά σαφώς εκβιαστική απειλή ότι αν δεν του καταβάλουμε τα λύτρα, που αντιπροσωπεύουν την αξία της τρωθείσας τιμής του, θα προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος μας. Φυσικά δεν πρόκειται να του δώσουμε ούτε ένα ευρώ, περιμένοντας να δούμε πόσο

ακόμη χαμηλότερα θα κατεβεί. Ας προσπαθήσει να κλείσει το περιοδικό, για να μη μείνει η παραμικρή αμφιβολία για την πανδήμως γνωστή σταλινικότητά του. Βέβαια ο ίδιος το «σταλινικός» το θεωρεί κατά βάθος έπαινο, αλλά δεν μπορεί ταυτόχρονα να ζητάει και αποζημιώσεις δεκάδων χιλιάδων ευρώ επειδή κάποιος τον χαρακτήρισε έτσι. (Τη «δουλειά» της αναγκαστικής εκτέλεσης έχει αναλάβει τώρα ο πληρεξούσιός του κύριος Γιάννης Μαντζουράνης, παρ' όλο που του έχει ανατεθεί και ύψιστης εθνικής σημασίας έργο, αφού εμφανίζεται ως εκπρόσωπος του συριζαϊκού κράτους δικαίου στο ΣτΕ για τις τηλεοπτικές άδειες. Πρόκειται για τον διαβόητο Μαντζουράνη, εκ των πρωταγωνιστών του σκανδάλου Κουτσόγιωργα-Κοσκωτά, διαφημιστή του συντάγματος του καθεστώτος Χόνεκερ² σ' εκείνα τα αλησμόνητα χρόνια).

Από τον Δεκέμβριο του 2015 η ARB δεν κηλίδωσε τις σελίδες της ασχολούμενη με τον Κοτζιά, περιμένοντας την εκδίκαση της αναίρεσής της στον Άρειο Πάγο – όχι ως φρούδες ελπίδες αναγνώρισης του δικαίου της, αλλά ως μέσο και αναγκαία προϋπόθεση για την προσφυγή της στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ). Για τη μεταφορά δηλαδή της υπόθεσης από τον παχύδερμο μηχανισμό των ελληνικών δικαστηρίων στη Δικαιοσύνη της Ευρώπης. Εν τω μεταξύ στείλαμε στις 11 Απριλίου 2016 στους τρεις δικαστές που διέπραξαν την παραπάνω εφετειακή απόφαση την ακόλουθη εξώδικη πρόσκληση:

«Συμμετείχατε ως πρόεδρος/εισηγητής/μέλος στη σύνθεση του Εφετείου Αθηνών (κ.κ. Ερωτοκρίτος, Κυριάκος Φώσκολος, Στυλιανή Μπλέτα) που εξέδωσε την υπ' αρ. 4034/2015 απόφαση του Εφετείου Αθηνών στην υπόθεση **Ν. Κοτζιάς εναντίον Athens Review of Books** κ.λπ., της οποίας είμαι διευθυ-

ντής έκδοσης.

Ανάμεσα σε άλλες κρίσιμες παραδοχές της απόφασής σας, βάσει των οποίων προσδιορίστηκε τόσο η βλάβη όσο και η αποζημίωση του αντιδίκου μου, Υπουργού Εξωτερικών, περιλαμβάνεται και η παρακάτω προδήλως εσφαλμένη, η οποία επαναλαμβάνεται μάλιστα δυο φορές, έτσι που να αποκλείεται η παραδρομή:

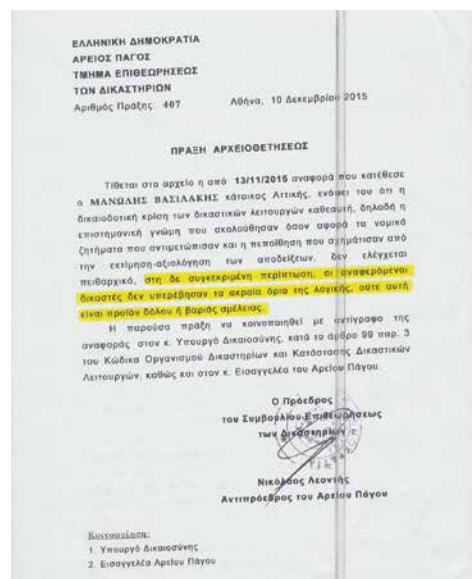
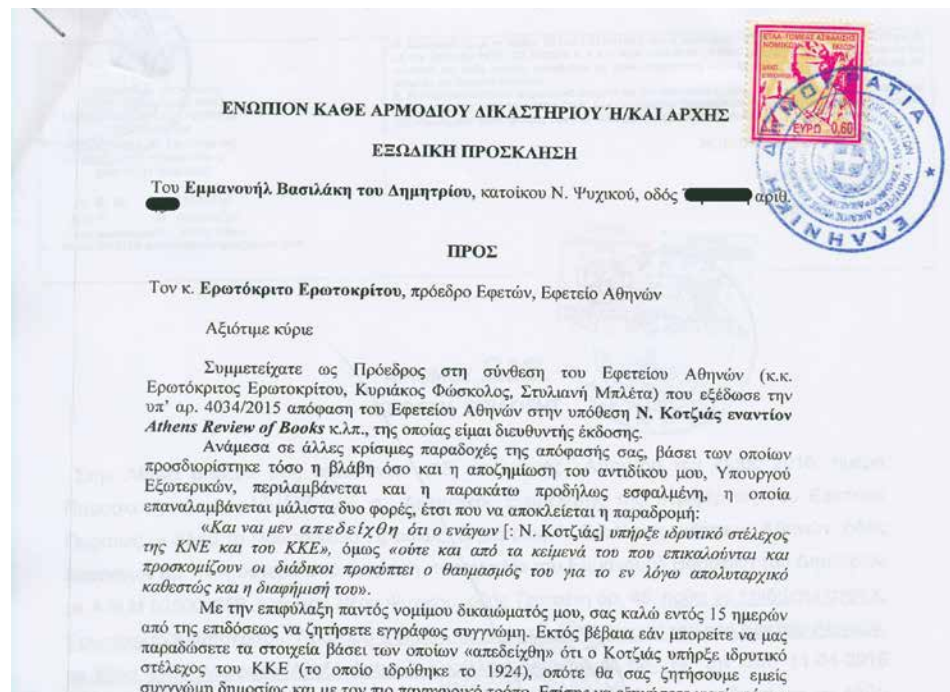
“Και να μεν απεδείχθη ότι ο ενάγων [: Ν. Κοτζιάς] υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος της ΚΝΕ και του ΚΚΕ», όμως «ούτε και από τα κείμενά του που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι προκύπτει ο θαυμασμός του για το εν λόγω απολυταρχικό καθεστώς και η διαφήμισή του”.

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου, σας καλώ εντός 15 ημερών από της επιδόσεως να ζητήσετε εγγράφως συγγνώμη. Εκτός βέβαια εάν μπορείτε να μας παραδώσετε τα στοιχεία βάσει των οποίων “απεδείχθη” ότι ο Κοτζιάς υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος του ΚΚΕ (το οποίο ιδρύθηκε το 1924), οπότε θα σας ζητήσουμε εμείς συγγνώμη δημοσίως και με τον πιο πανηγυρικό τρόπο. Επίσης να εξηγήσετε γιατί – πέραν των άλλων – η συγγραφή ιδεολογικού πονήματος από τον αντίδικό μου υπό την σκέπη του Επικεφαλής του Ιδεολογικού Αγώνα του ανατολικογερμανικού καθεστώτος και πασίγνωστου πλέον πράκτορα της αλήστου μνήμης Στάζι, δεν αποτελεί εκδήλωση θαυμασμού προς το καθεστώς Χόνεκερ. Άλλως με ποια κριτήρια ο ανωτέρω διαβόητος πλέον πράκτορας, γνωστός στον υπόκοσμο του καθεστώτος εκείνου ως “Ελαφοπόδαρος”, βρήκε τον αντίδικό μας ώστε να συνεργαστεί μαζί του. Όλα αυτά ως θιγόμενος πολίτης και μέσα στα πλαίσια της καλής πίστης και πριν κινησω τη διαδικασία για την εν λόγω περίπτωση με βάση όσα δικαιώματα μου παρέχονται από το ελληνικό και ευρωπαϊκό δίκαιο ως πολίτη που αδικήθηκα.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νομίμως ... κ.λπ.»

Ωστόσο καμία απάντηση δεν λάβαμε ούτε μέσα ούτε έξω από την ταχθείσα προθεσμία.

Το ίδιο συνέβη και με την αναφορά μας στον Άρειο Πάγο, την οποία είχαμε υποβάλει από τις 18 Νοεμβρίου 2015. Για το λόγο αυτόν χρειάστηκε να στείλουμε εξώδικη πρόσκληση και προς τον αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Ν. Λεοντή στον οποίο είχε χρωθεί η αναφορά μας αυτή (την δημοσιεύουμε χωριστά), προκειμένου να μας πληροφορήσει επισήμως

Πάνω, η εξώδικη πρόσκληση προς τον πρόεδρο του Εφετείου που εξέδωσε την σκανδαλώδη απόφαση, καλώντας τον να ζητήσει συγγνώμη. Κάτω αριστερά, η πράξη αρχειοθέτησης της αναφοράς μας για κακοδικία από τον αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Λεοντή. Δεξιά: Χρειάστηκε να στείλουμε και σ’ αυτόν εξώδικη πρόσκληση προκειμένου να λάβουμε απάντηση για την τύχη της.

για την τύχη της. Τότε εδέησε να μας απαντήσει, γνωστοποιώντας μας έπειτα από πέντε μήνες ότι λίγες μόνο ημέρες μετά την υποβολή της την έθεσε στο αρχείο, «νίκας βαρβάρους δωρούμενος». Μάλιστα, στην πράξη αρχειοθέτησης, η οποία κοινοποιείται και προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και τον Εισαγγελέα του ΑΠ, υποστηρίζει ότι

«η επιστημονική γνώμη που ακολούθησαν [οι δικαστές] όσον αφορά τα νομικά ζητήματα (...) και η πεποίθηση που σχημάτισαν από την εκτίμηση-αξιολόγηση των αποδείξεων, δεν ελέγχεται πειθαρχικά». Προσθέτει δε ότι «στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι αναφερόμενοι δικαστές δεν υπερέβησαν τα ακραία όρια της λογικής, ούτε αυτή [η δικαιοδοτική κρίση] είναι προϊόν δόλου ή βαριάς αμέλειας».

Φυσικά ο συντομότατος χρόνος μέσα στον οποίο αρχειοθετήθηκε η αναφορά

μας, μας πείθει ότι ούτε και εδώ –ως μη έδει– μελετήθηκε η υπόθεση. Πέρα από τον χρόνο ρεκόρ της αρχειοθέτησης, μαρτυρεί περί αυτού και το πόρισμα του βαρέως πυροβολικού της δικανικής εποπτείας – πυροβολικό που ως γνωστόν προστάτιδα έχει την αγία και μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα. Δεν είμαστε αφελείς, ούτε καταθέσαμε την αναφορά στον Άρειο Πάγο περιμένοντας να λάμψει το δίκαιο. Ούτε ότι θα διαταχθεί ο πειθαρχικός έλεγχος των αναφερόμενων δικαστών. Ζώντας στο ελληνικό Κράτος Αδίκου δεν έχουμε παράλογες απαιτήσεις να ζητούμε δικαιοσύνη. Φαίνεται όμως πως είναι πολύ να ζητούμε ακόμη και να τηρούνται τα προσχήματα. Διότι σ’ αυτή την υπόθεση ούτε οι δικαστές ούτε ο αρμόδιος «επιθεωρητής» τα τήρησαν.

Η αιτιολογία του κ. Λεοντή αποκαλύπτει όμως και το τι πραγματικά συνέβη με την απόφαση-όνειδος. Αντίθετα με όσα απεγνωσμένα ισχυρίζεται ο κ. Λεοντής, οι κ.κ. Ερωτοκρίτου, Φώσκολος, Μπλέτα και τα ακραία όρια της λογικής

υπερέβησαν και η απόφασή τους ήταν προϊόν δόλου ή/και βαριάς αμέλειας και μάλιστα άμεσου δόλου πρώτου βαθμού. Ο δόλος ή/και βαριά αμέλεια τεκμαίρεται από τα αδιάσειστα στοιχεία που καταθέσαμε και τα οποία δεν αναφέρουν καν ότι λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο. Διότι αν τα είχαν λάβει υπόψη τους ασφαλώς και δεν θα εξέδιδαν την απόφαση που εξέδωσαν. Είναι συνεπώς αδιστάκτως βέβαιο ότι δεν τα έλαβαν (ακριβέστερα: δεν θέλησαν να τα λάβουν) υπόψη. Τίποτε απολύτως από όσα στοιχεία καταθέσαμε δεν ελήφθη υπόψη, αφού και ένα μόνο να λαμβανόταν θα υπερνικούσε κάθε προκατάληψη.

Όταν η απόφαση διαστρέφει τις αξιολογικές κρίσεις («γκαουλάιτερ του σταλινισμού») και τις βαφτίζει «γεγονότα», παραβιάζοντας προκλητικά το άρθρο 10 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και την πάγια νομολογία του ΕΔΔΑ, μπορεί αυτό να θεωρείται αποδεκτή «επιστημονική γνώμη»; Είναι επιστημονική γνώμη η διατύπωση **αυταπόδεικτων ανοησιών** που συνάμα αποδεικνύουν παχυλή άγνοια των στοιχειωδών γνώσεων που οφείλει να έχει κάθε πολίτης – πόσο μάλλον ο δικαστής; Όταν η απόφαση δέχεται –και μάλιστα όχι λόγω lapsus calami, αφού αναφέρεται δυο φορές–, πως ο αντίδικός μας Κοτζιάς **απεδείχθη ότι υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος του ΚΚΕ** (που ιδρύθηκε, όπως οι πάντες γνωρίζουν το έτος 1924); Και (σταλινικό) στέλεχος του ΚΚΕ όντας ότι δεν ήταν θαυμαστής των κομμουνιστικών καθεστώτων; Πώς δεν παραβιάζονται τα ακραία όρια της λογικής; Οι αποφάνσεις αυτές εξευτελίζουν την έννοια της Δικαιοσύνης – ακόμη και στα ελλαδικά περιορισμένων προσδοκιών μέτρα.

Είναι επιστημονική γνώμη να αγνοούν την άποψη κορυφαίων νομομαθών μας όπως των κ.κ. Απόστολου Γεωργιάδη και Μιχάλη Σταθόπουλου; Είναι επιστημονική γνώμη η τρομακτική άγνοιά τους ακόμη και των στοιχειωδών δομών της νεοελληνικής γλώσσας;³ ώστε να κάνουν εμμέσως μάθημα γλώσσας στον Καθηγητή Γλωσσολογίας, τον –πλην άλλων– συντάκτη του περίφημου *Χρηστικού Λεξικού της Ακαδημίας Αθηνών* κ. Χριστόφορο Χαραλαμπίδη; Όχι μόνο για «επιστημονική» γνώμη δεν πρόκειται, αλλά πρόκειται πραγματικά για αυτο-δικήρυξη αγραμματοσύνης όταν παπαγαλίζουν τους εξωφρενικούς ισχυρισμούς του σταλινικού προπαγανδιστή αντιδίκου μας περί της «πραγματικής» έννοιας της επίμαχης έκφρασης. Αυτό δείχνει ότι το μορφωτικό επίπεδό τους είναι τέτοιο που μοιραίως δεν μπορούσαν παρά να υπερβούν τα ακραία όρια της λογικής για να φθάσουν σ’ αυτή την ακραία κακοδικία. Αλλά η παχυλή αγραμματοσύνη δεν είναι βαριά αμέλεια; Η επίδειξη τόσης και τέτοιας αμάθειας δεν είναι βαριά αμέλεια;

Είναι επιστημονική γνώμη ή άμεσος δόλος πρώτου βαθμού να αγνοούν προκλητικά όλα τα τεκμήρια της σταλινικής δράσης του που καταθέσαμε και να αποφαινόνται ότι δεν υπήρξε καν θαυμαστής των απολυταρχικών κομμουνιστικών καθεστώτων; Η απόφασή τους ότι ο συγγραφέας (Κοτζιάς) του κατάπτυστου προπαγανδιστικού βιβλίου με τίτλο *Η Πολωνία κι εμείς*, που είχαν στα χέρια τους οι εν λόγω δικαστές, δεν είναι θαυμαστής του δικτατορικού καθεστώτος Γιαρουζέλσκι ούτε το διαφήμιση, δεν μπορεί παρά να είναι προϊόν δόλου. (Η άποψη περί δόλου ενισχύεται και από το γεγονός ότι τους καταθέσαμε και πρόσφατη, τον καιρό της δίκης, δημόσια ομολογία δίκην μωράς παρθένου του Κοτζιά σχετικά με αυτό το χυδαιογράφημα, ότι «κατ' εντολήν του κόμματός μου έγγραφα ανοησίες»!). Είναι προϊόν άμεσου δόλου πρώτου βαθμού η απόφασή τους ότι ο Κοτζιάς, που υπήρξε συνεργάτης του επικεφαλής του Ιδεολογικού Αγώνα του ολοκληρωτικού καθεστώτος Χόνεκερ, Μάνφρεντ Μπουρ (του διαβόητου «Ελαφοπόδαρου» της ΣΤΑΖΙ), στη συγγραφή του προπαγανδιστικού βιβλίου *Der autonome Intellekt*, το οποίο εκδόθηκε από το κομματικό-κρατικό εκδοτικό της Ανατολικής Γερμανίας, τάχα δεν ήταν όχι διαφημιστής αλλ' ούτε καν θαυμαστής του ζοφερού εκείνου καθεστώτος. Είναι λοιπόν προϊόν άμεσου δόλου πρώτου βαθμού η αγνόηση αυτών και κάθε άλλου τέτοιου ντοκουμέντου που προσκομίσαμε.

Αλλά σε ένα πραγματικό κράτος δικαίου η προσκόμιση όλων αυτών των στοιχείων θα ήταν εντελώς περιττή: είναι δικαίωμα του οποιουδήποτε να εκφράζει την αξιολογική κρίση ότι ο Κοτζιάς υπήρξε «γκαουλάιτερ του σταλινισμού». Μόνο στο Κράτος Αδίκου που υπηρετούν τέτοιες αποφάσεις-στίγματα θεωρείται μεμπτό, και δυστυχώς θα μας ταλαιπωρούν ώσπου να καταδικαστεί για μια ακόμη φορά το ελληνικό Κράτος Αδίκου από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Αλλά οι καθ' ἑξιν και κατά συρροήν παραβατικοί δικαστές θα συνεχίζουν το έργο τους, αφού δεν ελέγχονται όποτε κρίθηκε ότι παραβιάζουν την νομολογία του ΕΔΔΑ μετά από κάθε καταδίκη της χώρας στο Στρασβούργο, που αυτοί προκάλεσαν με τις άδικες και παράνομες αποφάσεις τους.

Τι επιστημονική γνώμη μπορούν να έχουν όταν κρατούν στα χέρια τους καμιά δεκαριά τεύχη της *Athens Review of Books* που είχαμε καταθέσει και θέλησαν να μας δέσουν τη γλώσσα, πράγμα που δείχνει πως δεν υπερέβησαν μόνο τα ακραία όρια της λογικής. Δείχνει κάτι πολύ χειρότερο και τραγικό... Ό,τι και να πεις είναι λίγο! Ο βιασμός της *Athens Review of Books* θα μείνει ως ένα από τα πιο μελανά στίγματα του ελληνικού Κράτους Αδίκου και

ΕΞΩΔΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Η παρακάτω εξώδικη πρόσκληση στάλθηκε προς τον κ. Νικόλαο Λεοντή, αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου στις 11.4.2016.

Αξιότιμε κύριε,

Κατέθεσα με αρ. πρωτ. Αρείου Πάγου την υπ' αριθμό 403/18-11-2015 αναφορά μου, παραπονούμενος για την εις βάρος μου (και εις βάρος της επιθεώρησης βιβλίου *The Athens Review of Books*, την οποία διευθύνω) σκανδαλώδη κακοδικία, συνεπεία μιας αγωγής του ελλόγιμου πολυκαθηγητή Οξφόρδης-Χάρβαρντ-Μαρβούργου (σύμφωνα με τις «προτάσεις» του στη σχετική δίκη) Νίκου Κοτζιά, νυν υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδας. Η αγωγή αυτή οδήγησε στην έκδοση της υπ' αριθμό 4034/2015 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Θέλοντας να μάθω για την τύχη τής εν λόγω αναφοράς μου, μετά από εύλογο χρόνο τηλεφώνησα στο γραφείο σας. Με πληροφόρησαν προφορικά ότι μέσα σε 10 ημέρες από της υποβολής της αυτή τέθηκε στο αρχείο! Η εντυπωσιακή αυτή ταχύτητα μου δίνει, ως πολίτη, παρήγορο μήνυμα για τους χρόνους μέσα στους οποίους απονέμεται η Δικαιοσύνη, ή –για να μη λέω μεγάλα λόγια– μέσα στους οποίους εκδίδονται αποφάσεις.

Θέλω να πιστεύω πως δεν είναι υπερβολική η αξιωσή μου, ότι επειδή ακριβώς σέβομαι και τιμώ τις αποφάσεις και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ) και θέλω και η χώρα μου να μετέχει του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού, να αξιώνω από τους δικαστές της χώρας μου να σέβονται στον ίδιο βαθμό τις παραπάνω αποφάσεις και αξίες. Επειδή λοιπόν δεν έμεινε τίποτε από αυτή τη Νομολογία –που αν δεν κάνω λάθος τα ελληνικά δικαστήρια υποχρεούνται να ακολουθούν– το οποίο να μην παραβιάστηκε τόσο από την πρωτόδικη όσο και από την εφετειακή απόφαση που με αφορά, και επειδή οι δικαστές των οποίων ζήτησα τον έλεγχο, πέρα από την ανωτέρω Νομολογία παραβίασαν και τις αρχές της κοινής ή/και όποιας νομικής λογικής, απευθύνθηκα σε εσάς με την, απόμακρη ομολογουμένως, ελπίδα ότι θα εγκύψετε στο ζήτημα. Εσείς όμως δεν μερμηνήσατε ώστε, εγώ, ο αδικηθείς πολίτης, να ενημερωθώ **α)** για την τύχη της αναφοράς μου και **β)** για τους λόγους για τους οποίους αυτή τέθηκε από εσάς στο αρχείο. Δεν γνωρίζω αν ειδικά σε περιπτώσεις τέτοιων αναφορών υπάρχει εξαίρεση των Αρχών να απαντούν στο πολίτη, ο οποίος, στο πρόσωπό μου, μένει με περισσότερες απορίες απ' όσες είχε όταν αποφάσισε να κάνει την αναφορά. Οπωσδήποτε όμως ότι μια τέτοια στάση, ούτε ηθική ούτε νόμιμη μπορεί να χαρακτηριστεί, ακόμη και με τα χαλαρότερα κριτήρια. Ούτε τολμώ βέβαια να διανοηθώ ότι εδώ λειτούργησε μια κακώς νοούμενη αλληλεγγύη προς συναδέλφους που εγκαλούνται για κατάφωρα άστοχες δικαστικές αποφάσεις.

Κατόπιν όλων αυτών, με επιφύλαξη όλων των δικαιωμάτων μου, σας καλώ εντός 15 ημερών από την επίδοση της παρούσας να με ενημερώσετε εγγράφως: *πρώτον*, για το ποια ακριβώς ημέρα τέθηκε στο αρχείο η αναφορά μου και, *δεύτερον*, για ποιους ακριβώς λόγους. Επιπλέον παρακαλώ να μου επιστραφεί το Σχετ. 3 που συνόδευε την αναφορά μου, ήτοι το *Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας* της Ακαδημίας Αθηνών, η προσκόμιση του οποίου (όπως και η ένορκη κατάθεση του Συντάκτη του) προφανώς δεν βοήθησε ούτε εσάς, ούτε τους αναφερόμενους συναδέλφους σας.

Όλα αυτά ως θιγόμενος και έχων προφανές έννομο συμφέρον Έλληνας πολίτης και προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στις διαδικασίες που επιφυλάσσομαι να κινήσω με βάση τα δικαιώματα που μου παρέχονται από το ευρωπαϊκό δίκαιο, η ύπαρξη και οι ρυθμίσεις του οποίου κάποτε πρέπει να αρχίσουν να γίνονται σεβαστές στην Ελλάδα. Ως παθών και δεδιωγμένος *ένεκεν μη δικαιοσύνης* –παρακαλώ δείτε λ.χ. τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ «Βασιλάκης κατά Ελλάδας» και «Λιοναράκης κατά Ελλάδας» (που αφορούσε όσα είπα εγώ σε συνέντευξή μου στον Νικήτα Λιοναράκη)–, θα συμφωνήσετε κι εσείς πιστεύω ότι η εμμονή μου στην μη παραίτηση από στοιχειώδη δικαιώματά μου ως Ευρωπαίου και Έλληνα πολίτη είναι κάτι παραπάνω από δικαιολογημένη.

Δικαστικός επιμελητής να επιδώσει την παρούσα προς το πρόσωπο/θεσμό στο οποίο αυτή απευθύνεται... κ.λπ.

φέρει έξι υπογραφές: Ερωτόκριτος Ερωτοκρίτου, Κυριάκος Φώσκολος, Στυλιανή Μπλέτα (εφέτες) και Χριστίνα Πουρνάρα, Εύα Ναστούλα, Κωνσταντίνα Πολυζωγούλου (πρωτοδικες). Αλλά και ο αντιπρόεδρος του ΑΠ κ. Λεοντής προσέθεσε την υπογραφή του, γράφοντας ένα κωμικοτραγικό κεφάλαιο σ' αυτή την ιστορία.

Προς το παρόν λοιπόν, ο με δικαστική απόφαση, έστω και δικαστών της στάθμης των κ.κ. Ερωτοκρίτου & Co, συνιδρυτής του ΚΚΕ, και «συλλέκτης πανεπιστημιακών εδρών» κατά την ειρωνική έκφραση του Καθηγητή Θάνου Βερέμη, χάρη στους εν λόγω δικαστές, κατόρθωσε να μας προκαλέσει τόση αναστάτωση ώστε, εκτός των άλλων, να αναγκαστούμε να αναβάλουμε προσώρας το συνέδριο για τον Εμμανουήλ Ροΐδη το οποίο σχεδιάζαμε να πραγματοποιηθεί στα τέλη Νοεμβρίου 2016. Για τον λόγο αυτό προτείνουμε στους αναγνώστες μας να ξαναδιαβάσουν το κείμενο του Ροΐδη «Χρήσιμα ελαττώματα»⁴, στο οποίο ανάμεσα σε άλλα ο μεγάλος συγγραφέας, που ταλαιπωρήθηκε κι αυτός αφάνταστα από τους Ερωτόκριτους και Φώσκολους της εποχής του, διαπίστωνε ότι

Ἄξιον τῶ ὄντι σημειώσεως εἶναι, ὅτι μόνον εἰς τὰς ὑψηλὰς θέσεις δύναται νὰ εὕρῃ ἄσυλον ἢ βλακεία. Ἀδύνατον λ.χ. εἶναι νὰ ἐκπληρώσῃ τις τὰ καθήκοντα εἰρηνοδίκου, ἂν δὲν εἶναι ἰκανὸς νὰ μοιράσῃ δύο ἀντιδίκων ἄχρυα καὶ νὰ συντάξῃ ἀπόφασιν ἐκ τοῦ προχείρου, κάλλιστα ὅμως δύναται ὁ τυχὼν νὰ προσθέσῃ τὴν τιμημένην ὑπογραφήν του εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Διὰ νὰ διδάξῃ τις ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος ἢ σχολάρχης πρέπει νὰ γνωρίζῃ τουλάχιστον τὰ στοιχεῖα τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας, ἐνῶ πρὸς πλήρωσιν πανεπιστημιακῆς θέσεως, ἀρκεῖ νὰ ἤξεύρῃ ν' ἀναγινώσκῃ ἐν οἷον δῆποτε τετράδιον ἀπὸ τοῦ ὕψους καθηγητικῆς ἑδρας ἢ ὄσπιν ὁ μακαρίτης [Νικόλαος] Κοτζιάς φιλοσοφίαν. ▲

1 Βλ. ARB, τχ. 67, Νοέμ. 2015, διαθέσιμο στο goo.gl/b7YyBC

2 Ο εν λόγω Μαντζουράνης όχι μόνο μετέφρασε στα ελληνικά το σύνταγμα του ολοκληρωτικού καθεστώτος Χόνεκερ, αλλά έγραψε και μια εισαγωγή 112 σελίδων στο μεταφραστικό του πόνημα.

3 Στη δίκη μάλλιασε η γλώσσα μας να τους εξηγήσουμε πως αν αποκαλείς κάποιον «γκαουλάιτερ του σταλινισμού», δεν τον αποκαλείς... χιτλερικό, αλλά απλούστατα σταλινικό!

4 ARB, τχ. 74, Ιούνιος 2016, διαθέσιμο στο goo.gl/NvZG7j

The Athens Review

Αθηναϊκή Επιθεώρηση του Βιβλίου

of books

Σεπτέμβριος 2016 • έτος 7ο - τεύχος 76 - τιμή 5€

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Περικλής Σ. Βαλλιάνος

Ο εντελώς άλλος Ξένος

Πέτρος Μαρτινίδης

Για όλα φταίει ο Διαφωτισμός!

Άννα Φραγκουδάκη

Για ποια Ευρώπη μιλάμε σήμερα;

Μέρβιν Κινγκ

Φράχτες: Ένα ημερολόγιο του Brexit

Ζέιντι Σμιθ

Ο άμεσος δόλος των δικαστών

Μανώλης Βασιλάκης

Ευθανασία: από την πλευρά των ηρώων

Γ. Χ. Παπαδόπουλος

Στα βάθη της ψηφιακής εποχής

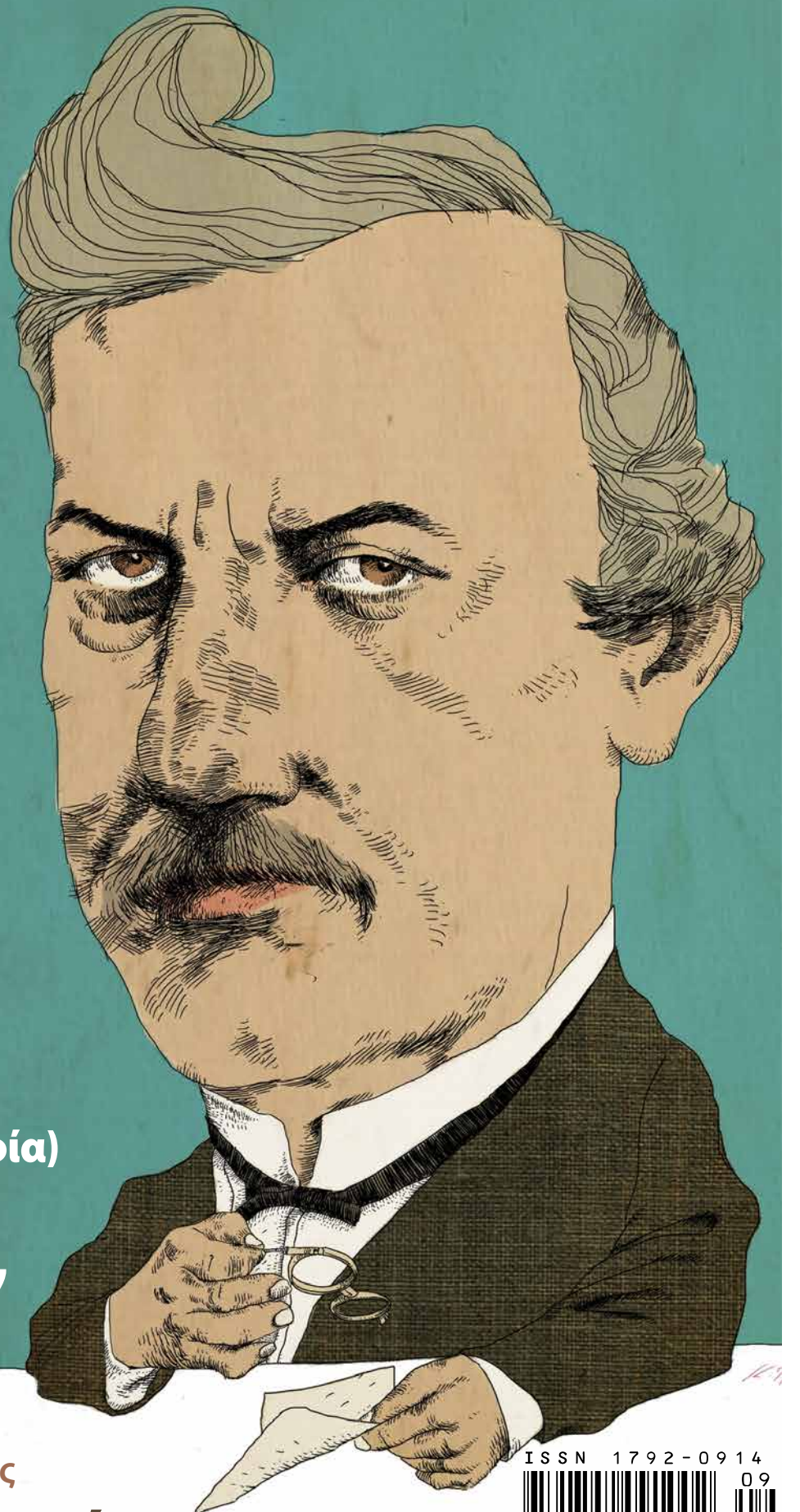
Έντουαρντ Μέντελσον

Η Αριστερά στην εξουσία (ως Γελοιογραφία)

ARB

Η Γερμανία και η εξόντωση των Αρμενίων

Ιωάννης Δ. Στεφανίδης

Νικήτας Σινιόσογλου, Λεωνίδα Χατζηπροδρομίδης

Αλαίν Μπαντιού: η αλήθεια έρχεται

Κωδικός εντύπου ΕΛΤΑ: 218559